"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯେତେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ସେତେ ତୁମର ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହୋଇଚାଲିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମର ସତ୍ୟର ନାଆକୁ ତୋଫାନ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବହୁତ ନକଲି ବା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବାହାରିଛନ୍ତି । କେହି କେହି ନିଜକୁ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ରିଦ୍ଧି-ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ପରଖି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟର ନାଆକୁ ହଲଚଲ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ସତ୍ୟର ନାବ କେବେ ବି ବୁଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ କାଲିକୁ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ସଦ୍‌ଗତିର ରାସ୍ତା ଏହିଠାରୁ ହିଁ ମିଳିବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଦୋକାନ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା କୁହାଗଲା ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଥବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାହିଁକି ନା ରୁହ ଅଥବା ଆତ୍ମା କାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶୁଣୁଛି । ଧାରଣା ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଜନ୍ମରେ ହିଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ୬୩ ଜନ୍ମ ଦ୍□ାପର ଯୁଗରୁ ତୁମେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ରହୁଛ । ଆତ୍ମା କ'ଣ, ତୁମକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦୁଃଖର ଅନୁଭୂତି ହେଉଛି । ପତିତ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପାବନ ଆତ୍ମା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପତିତ ପରମାତ୍ମା କେବେ ହେଲେ ଶୁଣି ନାହଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଯଦି ପରମାତ୍ମା ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ପତିତ ପରମାତ୍ମା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ, ସେଥିରେ କେତେ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ଏ କଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ନୂଆ କଥା ଶୁଣୁଛ । ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିଥିରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ତେଣୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଦେଖ ଏହି ଏମରଜେନ୍‌ସି ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜରୁରୀକାଳୀନ ବତୀ ଆସିଛି, ଯାହାକି ବ୍ୟାଟେରୀରେ ଚାଲୁଛି । ତା'କୁ ପୁଣି ଚାର୍ଜ କରିଥାନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ବଡ ଶକ୍ତି । କେତେ ଢେର ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି କରେଣ୍ଟରୁ ନିଜକୁ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ । ଯଦି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ନ ଲଗାଇବା ତେବେ ଆମର ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କିପରି ହେବ? ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହେବାରେ ସାରା କଳ୍ପ ଲାଗିଥାଏ । ଏବେ ପୁଣି ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମର ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଗଲାଣି, ଏବେ ପୁଣି ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ କିପରି? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ' ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇଲେ ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଶକ୍ତି ଭରିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ପାଠପଢ଼ା ତ ହେଉଛି ରୋଜଗାର । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେଉଛ । ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହେଉଛି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦେଖିବା ଦରକାର - କେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହେଉଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ କାହାର ହେଲେ ସଚ୍ଚା ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ସଚ୍ଚା ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବିନା ଜ୍ୟୋତି କିପରି ଜାଗ୍ରତ ହେବ? ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଦିନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ହେଉଛି ରାତି । ପୁଣି ରାତି ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି, ତା'ପରେ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ରାତିକୁ ଭୁଲି ଏବେ ଦିନକୁ ମନେ ପକାଅ । ସ୍□ର୍ଗ ହେଲା ଦିନ, ନର୍କ ରାତି ଅଟେ । ତୁମେ ଏବେ ଚୈତନ୍ୟରେ ଅଛ, ଏହି ଶରୀର ତ ହେଉଛି ବିନାଶୀ । ମାଟିରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ପୁଣି ମାଟିରେ ମିଶିଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ ନା । ବାକି ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଘରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ସେଠାରୁ ଆମେ ଆସିଛୁ । ଏଠାରେ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ବିଷୟରେ ତ ତୁମେ ଜାଣିଗଲ । ସେଠାରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ୪ ଭୂଜା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ୪ ଭୂଜା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏ କଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନ ଥିବ ଯେ ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍□ତୀ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ୪ ଭୂଜ ଦିଆଯାଇଛି । ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ସଂସ୍କାର ଭରିଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମେ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଯାଇଛୁ, ଏବେ ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ ଆମକୁ ଚାର୍ଜ ହେବାର ଅଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯେତେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ତାକତ ଆସିବ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କର, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଘରକୁ ଯିବୁ । ଯେପରି ବାପଘରୁ ଶାଶୁଘର ଲୋକେ ନେଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ସଜାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଦୁଇଜଣ ପିତା ମିଳିଛନ୍ତି । ଶୃଙ୍ଗାର ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବା ଦରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଦରକାର । ନିଜକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍, ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ । ମନରେ ଯଦିଓ ତୋଫାନ ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ କର୍ମରେ କିଛି କରୁ ନାହିଁ ତ? କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉନାହିଁ ତ? ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା । ଆମେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖର ରାସ୍ତା ବତାଉଛୁ । ବାବା ବହୁତ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ହେଉଛ

ସେନା । ତୁମର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ, କେହି ବି ଯଦି ଭିତରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏ କଥା ପଚାର ଯେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ? କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛ? କହିବେ ମୁଁ ବି.କେ.ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛି । ଆଚ୍ଛା ବ୍ରହ୍ମା କିଏ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାମ କେବେ ଶୁଣିଛ? ହଁ ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ସମସ୍ତେ ତ ପ୍ରଜା ହୋଇଗଲେ ନା । ସିଏ ତୁମର ପିତା ଅଟନ୍ତି, କେବଳ ତୁମେ ଜାଣି ନାହଁ । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ କାହାର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ ନା । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଶରୀର ତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ ଶିବଙ୍କୁ ତିନି ଜଣଙ୍କର ରଚୟିତା କୁହାଯାଉଛି । ଉପରେ ଜଣେ ଶିବବାବା, ପୁଣି ତା'ପରେ ତିନି ଦେବତା ରହିଛନ୍ତି । ଯେପରି ବଂଶାବଳୀ ହୋଇଥାଏ ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପିତା ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନ ହିଁ ହୋଇଥିବେ । ସେ ହେଲେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ଆଚ୍ଛା, ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଏହାଙ୍କର ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖୁଛି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମ ରଖିଲି, ତେଣୁ ଏହାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା ରଖିଲି । କହୁଛନ୍ତି ଏହା ମୋର ଦିବ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ପୋଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ବାକି ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଇଏ ବାପଦାଦା ହୋଇଗଲେ । ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲି ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ତ ଅଛି ନା । ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ବସୁଛି । ଦୁଇ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଭିନୟ ତ ଏଠାରେ ବହୁତ ହେଉଛି । ଆତ୍ମାକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମା ଆସି କେଉଁଠି ବସିବ । ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିକଟରେ ହିଁ ବସିବ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣି ନ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛ, ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ବଦଳି ହେଉଛି । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ, ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସିଯିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ର ଘୁରିଚାଲିଛି । ବିସ୍ତାରକୁ ତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ଆୟୁଷ ଥାଏ, ପୁଣି ଶୁଖିଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଶୁଖିଯାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ଚାଲିଯିବେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ତାଙ୍କରି ସ୍ମୃତିରେ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ମାୟାର ଚାପୁଡା ଲାଗିଯାଉଛି । ସବୁଠାରୁ କଡା ଚାପୁଡା ହେଉଛି କାମ ବିକାରର । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛ ନା, ତେଣୁ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ତୋଫାନ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ବିକର୍ମ କରିବ ତେବେ ହାରିଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଏପରି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସନ୍ତାନମାନେ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ କ୍ରୋଧ ଆସିଯାଉଛି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ନ ସମ୍ଭାଳିଲେ ଖରାପ ହୋଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଚାପୁଡା ନ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା ଖୁଣ୍ଟରେ ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ରଶିରେ ବାନ୍ଧିଦିଅ, ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । କାନ୍ଦି-କାନ୍ଦି ଶେଷରେ କହିବେ ଏବେ ଆଉ ଦୁଷ୍ଟାମୀ କରିବି ନାହିଁ । ଛୋଟଛୁଆ ତଥାପି ଦୁଷ୍ଟାମୀ କରିବ, ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି - ସନ୍ତାନମାନେ, କଦାପି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ, କୁଳ-କଳଙ୍କିତ କର ନାହିଁ । ଲୌକିକରେ ମଧ୍ୟ କେହି କୁପୁତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ମା-ବାପା କହିଥା'ନ୍ତି - କାହିଁକି ମୁହଁ କଳା କରୁଛୁ । କୁଳରେ କାହିଁକି କଳଙ୍କ ଲଗାଉଛୁ । ହାରିବା-ଜିତିବା ଆଉ ଜିତିବା-ହାରିବା ହୋଇ-ହୋଇ ଶେଷରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯିବ । ଏହା ସତ୍ୟର ଡଙ୍ଗା, ବହୁତ ତୋଫାନ ଆସିବ କାହିଁକି ନା ବହୁତ ନକଲି ବାହାରି ପଡିଛନ୍ତି । କେହି ନିଜକୁ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି, କେହି ଆଉ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ରିଦ୍ଧି-ସିଦ୍ଧି ଯାଦୁମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ନା ଏହି ଜଙ୍ଗଲ ରହିବ, ନା ଜଙ୍ଗଲବାସୀ ରହିବେ । ଏବେ ତୁମେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ, ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶ୍ମଶାନ ହୋଇଯାଇଛି । କୌଣସି ମୁର୍ଦ୍ଦାର ସହିତ କେହି କ'ଣ ମନ ଲଗାଇ ଥାଏ, ଏ ଦୁନିଆ ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ଅଥବା ବିନାଶ ହେବା ଉପରେ । ବାବା ସେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହେଉଛି । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହେବ । ଭଲେ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ଭାଷଣ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତେଣୁ ସେହି ଶକ୍ତି ରହୁନାହିଁ । ହତିଆର ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇନାହିଁ । ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲ । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆଗରୁ କେବେ ମିଶିଛ? ତେବେ କହୁଛନ୍ତି, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମିଶିଥିଲୁ । କେହି କେହି ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଡ୍ରାମା ସ୍□ତଃ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବ । ଆଚ୍ଛା ଏବେ ଡ୍ରାମା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛି ନା, ତେବେ କର । ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ତ ବସିଯିବାର ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି,ସେମାନେ ଆସିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରୁ ଅଧା ରାସ୍ତାରୁ ଛାଡି ପଳାଇଲେ, ବିବାହ ଆଦି ଯାଇ କଲେ, ତାଙ୍କର ଡ୍ରାମାରେ ଯଦି ଅଭିନୟ ଥିବ ତେବେ ପୁଣି ଆସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ, ଯିବେ କୁଆଡେ । ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦିନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସି ଲାଞ୍ଜ ହଲାଇବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଲେଖାଯାଇଛି - ଭୀଷ୍ମ ପିତାମହ ପ୍ରଭୃତି ଆଦି ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତ ତାଙ୍କର କେତେ ଗର୍ବ ରହିଛି ପୁଣି ତାଙ୍କର ସେହି ଗର୍ବ ଖର୍ବ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଅଭିନୟ କରୁଛ, ରାଜତ୍□ ନେଉଛ, ପୁଣି ହରାଉଛ । ଦିନକୁ ଦିନ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରମାନ ବଢି ଚାଲିଛି । ଭାରତୀୟ ଯେଉଁମାନେ ଖାସ୍ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେମାନେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ମହିମା କରୁଛୁ । ତାକୁ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ

ତାଙ୍କର ପୂଜା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ରହିଛନ୍ତି । କିଏ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି, କିଏ କେତେ । ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପାହାଡକୁ ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଉଠାଇ ନେଲେ ।

ଏବେ ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ସମସ୍ତ ଜିନିଷରୁ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ବାହାରି ଯାଇଛି । ସୁନା ଖଣି ମଧ୍ୟ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି, ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ ସୁନାର ମହଲ ତିଆରି ହେବ, ଏବେ ତ ସରକାର ହଇରାଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା କରଜ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ସେଠାରେ ତ ଅସରନ୍ତି ଧନ ରହିବ । କାନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ହୀରା-ନୀଳା ଲାଗି ରହିଥିବ । ସେଠାରେ ହୀରା ଖଞ୍ଜିବାର ସଉକ ରହିଥାଏ । ସେଠାରେ ଧନର ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ । କାରୁନ୍‌ର ଖଜାନା (ଅଥାହ ସମ୍ପତ୍ତି) ରହିବ । ଆଲ୍ଲା ଅବଲଦୀନର ଏକ ଖେଳ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଠକ୍ ଠକ୍ କରିଲେ ମହଲ ବାହାରି ଆସୁଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ମିଳିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୁରଲୀ ଆଦି ସବୁ ଜିନିଷ ହୀରାର ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ କେହି ଏପରି ଜିନିଷ ଯଦି ପିନ୍ଧି କରି ବସିଲେ ଲୁଟି ନେଇଯିବେ । ଛୁରି ମାରି ମଧ୍ୟ ନେଇଯିବେ । ସେଠାରେ ଏପରି କଥା ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ଦୁନିଆ ବହୁତ ପୁରୁଣା ଦୁର୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଦୁନିଆରେ ତ ସବୁବେଳେ ମୌଜ ହିଁ ହେଉଥିଲା । ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ଥିଲା । ଏକୁଟିଆ ତ ନ ଥିବେ ନା । ତାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା, ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲୁ । ଆମେ ଏହି ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଥିଲୁ । ଏହା ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କିପରି ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ପୂଜା କଲୁ । ଆତ୍ମା ଭିତରେ ନିଜର ୮୪ ଜନ୍ମର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । କେତେ ହୀରାନୀଳା ଥିଲା, ସେସବୁ କୁଆଡେ ଗଲା । ଧିରେ-ଧିରେ ସବୁ ଖଲାସ୍ ହୋଇଗଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଆସି, ଏତେ ଲୁଟି ନେଇଗଲେ ଯାହାକି କବରରେ ଯାଇ ହୀରା ଲଗାଇଲେ, ତାଜମହଲ ଆଦି ତିଆରି କଲେ । ପୁଣି ବ୍ରିଟିଶ୍ ସରକାର ସେଠାରୁ ଖୋଳି କରି ନେଇଗଲେ । ଏବେ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଭାରତ ଗରୀବ ହୋଇଯାଇଛି, କରଜ ଉପରେ କରଜ ନେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଶସ୍ୟ, ଚିନି ଆଦି କିଛି ମିଳୁ ନାହିଁ । ଏବେ ବିଶ୍ୱକୁ ବଦଳିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମାର ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହ ରହିଥାଉ, ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ । ମାୟା ସହିତ ଏଥିରେ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି । ଆଗରୁ ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ବୁଝି ପାରୁ ନ ଥିଲ । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ହେଉଛ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗୀ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ କହିବେ ଏମାନଙ୍କୁ ତ ଯାହା ଆସୁଛି ତାହା କହିଚାଲିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ଧିରେ-ଧିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ଏବେ ବାବା ବଡ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ତ ଦରକାର ନା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତୁମ ପାଖରେ ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ର ଟ୍ରାନ୍ସଲାଇଟ୍ର ହୋଇଯିବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ସହଜ ହେବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜର ରାଜତ୍ୱ ପୁଣି ଥରେ ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ମାୟା ମଝିରେ ବହୁତ ଧୋକା ଦେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଧୋକାରୁ ବଞ୍ଚି କରି ରୁହ । ଯୁକ୍ତି ତ ବତାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଏତିକି କୁହ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଯିବ । ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ଆଦି ଭଗବାନ ନିଜେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହାର କେତେ ସମ୍ମାନ ହେବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସର୍ବଗୁଣରେ ନିଜର ଶୃଙ୍ଗାର କରିବାକୁ ହେବ, କେବେ ବି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସାରା ସଂସାର ଶ୍ମଶାନ ପାଲଟି ଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହା ସହିତ ମନ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଏଠାରୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ହେଉଛୁ, ଆମକୁ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ମାୟା ବା ବିଘ୍ନଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁଥିବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସିକିଲଧା ଏବଂ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ଅଧିକାର ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳକୁ ମାୟାର ଆସିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଯୋଗର ଛତ୍ରଛାୟା ସବୁ ବିଘ୍ନଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଦିଏ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ପାଖକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହିବାବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଶକିଲ୍‌ରୁ ମୁଶକିଲ୍ କଥା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯାଏ । ପାହାଡ ଭଳି କଥା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁଳା

ଭଳି ଅନୁଭବ ହୁଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପ୍ରଭୁ ପ୍ରିୟ, ଲୋକପ୍ରିୟ ଏବଂ ସ୍□ୟଂପ୍ରିୟ ହେବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଏବେ ଲଗନର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଜ୍□ଳିତ କରି ଯୋଗକୁ ଜ୍□ାଳା ରୂପ କର ।

ବିଶେଷ କରି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର, ଜ୍ଞାନ ସ୍□ରୂପର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ । ତୁମ ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶୁଭବୃତ୍ତି ବା କଲ୍ୟାଣର ବୃତ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାତାବରଣ ଅନେକ ଛଟପଟ ହେଉଥିବା, ଭଟକୁଥିବା ତଥା ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ, ଶାନ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କରାଇବ ।